Svar på skriftligt spörsmål om beviljande av asyl till paraguayanska kidnappare

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 219/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Jari Ronkainen /sannf.:

> *Varför har Finland beviljat resedokument och asyl åt tre paraguayanska män som misstänks för brott trots att den sydamerikanska människorättsdomstolen inte har funnit bevis för påstådd tortyr?*

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

Inrikesministeriet ansvarar för politiken och beredningen av lagstiftning gällande invandring, styr och utvecklar invandrarförvaltningen och resultatstyr Migrationsverket. Ministeriet behandlar eller avgör inte enskilda ansökningar om asyl eller uppehållstillstånd. Varken inrikesministeriet eller regeringen ingriper i behandlingen av enskilda ansökningar om asyl eller uppehållstillstånd eller i innehållet i avgörandet.

Information som berör Migrationsverkets klienter är i princip sekretessbelagt material. Sekretessen baserar sig på lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på lagen om utlänningsregistret. Syftet med sekretessen är att skydda de sökande. Särskilt i ärenden om internationellt skydd framhävs skyddet av säkerheten för en person och hans eller hennes släktingar. Till följd av sekretesskyldigheten kan inte uppgifter om enskilda sökande lämnas ut och det kan inte heller tas ställning till enskilda fall. Det går inte heller att bryta mot den i lagen föreskrivna sekretesskyldigheten med motivering att till exempel nationell eller internationell press för fram information om ett enskilt fall i offentligheten. Sålunda kan regeringen inte ta ställning till enskilda beslut som Migrationsverket tar.

I Finland kan flyktingstatus beviljas i tre olika fall. Flyktingstatus fås i första hand via en asylansökan om personen anses uppfylla förutsättningarna för beviljande av asyl. Flyktingstatus får också en person som kommer till Finland inom flyktingkvoten på framställan av FN: s flyktingorganisation (UNHCR). Flyktingstatus får ovannämndas familjemedlemmar som betraktas som flyktingar och som kommer till Finland via familjeåterföring. En utlänning som har fått flyktingstatus som inte har avslutats eller återkallats kan för en resa få ett resedokument för flykting beviljat av Finland.

Svar på skriftligt spörsmål SSS 219/2019 rd

När ett asylärende avgörs bedömer Migrationsverket förutsättningarna för beviljande av uppehållstillstånd individuellt för varje sökandes del. I beslutsprövningen beaktar Migrationsverket utredningarna om förhållandena i den aktuella staten som läggs fram av sökanden och aktuell information om förhållandena i staten som hämtas in ur olika källor. Migrationsverket beslutar utgående från all den tillgängliga informationen om sökanden ska ges internationellt skydd, om uppehållstillstånd ska beviljas på annan grund eller om asylansökan ska förkastas.

Behovet av internationellt skydd är den viktigaste grunden för omplacering när det gäller prövning av personer som tas till Finland i flyktingkvoten. UNHCR presenterar för Finland personer som organisationen anser ha det största behovet av hjälp och bland dessa väljer myndigheterna ut de kvotflyktingar som tas till Finland. Migrationsverket ansvarar för valet av kvotflyktingarna och för beviljande av uppehållstillstånd. I valet av kvotflyktingar deltar förutom Migrationsverket även andra myndigheter. Migrationsverket beslutar utgående från myndigheternas intervjuer och tillgängliga handlingar vem som ska beviljas flyktingstatus och uppehållstillstånd i Finland. I vissa nödfall kan valet ske enbart utgående från UNHCR:s handlingar. I valet av kvotflyktingar bedömer Migrationsverket på det sätt som förutsätts i utlänningslagen personens behov av internationellt skydd med tanke på personens hemland. Samma omständigheter beaktas som i utredningen av skyddsbehovet i asylförfarandet.

I det skriftliga spörsmålet hänvisas till beaktande av brott vid prövning av asyl. Det är sant att det med tanke på asylsystemets enhetlighet och helhet är viktigt att en person inte kan undgå brottsansvar genom att söka asyl utomlands. I utlänningslagen har detta beaktats via de så kallade uteslutningsklausulerna. Tillämpningen av uteslutningsklausuler innebär att en person utgående från den normala asylundersökningen i sig skulle vara i behov av internationellt skydd men att asyl eller subsidiärt skyddsbehövande inte beviljas eftersom personen har gjort sig skyldig till brott. Den internationellrättsliga grunden för uteslutning finns i FN:s flyktingkonvention och i EU:s skyddsgrundsdirektiv. Om uteslutning blir aktuell på grund av ett brott som leder till uteslutning så som avses i utlänningslagen är dess tillämpning tvingande. Det ska emellertid beaktas att även då uteslutningsklausuler tillämpas ska principen om absolut non-refoulement iakttas. Om en person inte beviljas asyl eller uppehållstillstånd utifrån subsidiärt skydd på grund av uteslutning beviljas personen emellertid tillfälligt uppehållstillstånd för högst ett år åt gången om personen inte kan utvisas eftersom han eller hon till följd härav riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet.

Även i valet av kvotflyktingar beaktas eventuella omständigheter i anslutning till brottslighet. Enligt utlänningslagen är en av förutsättningarna för beviljande av uppehållstillstånd i flyktingkvoten att det inte finns hinder som anknyter till den allmänna ordningen och säkerheten för beviljande av uppehållstillstånd. Migrationsverket beslutar om beviljande av uppehållstillstånd i flyktingkvoten efter att ha fått utlåtande av skyddspolisen.

Helsingfors 5.11.2019

Inrikesminister Maria Ohisalo